

[Indenrigsministeren.]

bestemmelsen i købstadkommunallovens § 14. Anvendelsen af denne bestemmelse, der klart giver adgang til at sætte en byrådsbeslutning ud af kraft, må have til forudsætning, at der er tale om en klar og utvivlsom ulovlighed, og i det foreliggende tilfælde vil det efter mit skøn derfor under alle omstændigheder, og uanset hvilket syn man har på hele spørgsmålet, være urigtigt at gøre brug af denne bestemmelse.

Den endelige afgørelse af spørgsmålet om opsigelsens ulovlighed må i alle tilfælde ligge hos domstolene, og såfremt der måtte næres noget ønske om at forfølge sagen, bør det ske ad rettens vej.

Jeg må henholde mig til disse bemærkninger, som altså dækker indenrigsministeriets opfattelse. Personlig har jeg ikke noget imod at tilføje, at hvis opsigelsen udelukkende søger sin begrundelse i, at den pågældende kun er medlem af arbejdsløsheds-kassen, er den uheldig, men det må være kommunen, i givet fald altså domstolene, der afgør, om andre momenter af udslag-givende betydning indgår i spørgsmålet.

Fanger: Jeg vil stille følgende tillægs-spørgsmål: Vil den højtærede indenrigsminister da foranledige, at der skaffes lov-hjemmel for, at organisationstvung kan forhindres?

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Da jeg i mit svar til det ærede medlem for lidt siden gjorde opmærksom på, at jeg ikke mente at kunne gribe ind i henhold til købstadkommunallovens § 14, må det heraf fremgå, at jeg mener, at hvis indenrigsministeriet skulle forfølge denne sag, ville det være et indgreb i det kommunale selvstyre, og jeg finder derfor ingen anledning til at gribe ind i dette spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johs. Christiansen* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om kvaliteten af de nye Hunter-jets kan anses for tilfredsstillende og således fuldtud svarer til de forudsætninger, hvorunder de i sin tid bestiltes i England?“

Johs. Christiansen: Af bestillingen på 30 Hunter-jets, som for år og dag siden er afgivet til Hawker-fabrikkerne i England, har vi som meddelt nu modtaget de to første. Det er imidlertid sket under så exceptionelle omstændigheder, at en udtalelse i sagen fra den højtærede forsvarsminister her i tinget har syntes mig påkrævet.

Omtrent samtidig med de to maskiners levering til Danmark stillede et konservativt underhusmedlem det spørgsmål til den engelske luftfartsminister, om denne type krigsfly ville blive bragt ud over det stadium, hvor de havde ondt for tænder, inden de var blevet helt forældede. Et spørgsmål af denne karakter kan jo vanskeligt udlægges som en tilkendegivelse af, hvad vi kan kalde kvalificeret tillid, og bedre blev det vel egentlig ikke efter luftfartsministerens svar. I det hedder det nemlig efter referat i dagbladet „Politiken“, at Hunter-jets kan ventes at blive gjort operationsdygtige i modificeret form i løbet af nogle måneder.

Som naturligt er, har dette svar udløst nogen uro her i landet. At uroen må ses i forbindelse med det antal ulykker, som har ramt det danske flyvevåben, er jo ganske klart. Det drejer sig, efter hvad jeg har fået oplyst, om ialt 78 totale havarier siden en bestemt dato i 1946. Ved disse havarier omkom 71 piloter. Set i forhold til andre landes militære flyveulykker skal dette ikke betragtes som særlig foruroligende, men den almindelige befolkning ser ikke så meget på forholdsmæssigheden som på den sorg, de mange forulykkede piloter efterlader sig i de ramte hjem. Hertil kommer de store materielle tab. Et krigsfly i vore dage er jo relativt kostbart. Jeg kan i samme forbindelse tilføje, at i den nævnte periode har vort flyvevåben udover de 78 totale forlis været ramt af 772 andre havarier. Udbedringen af disse mange skader har naturligvis heller ikke været gratis.

Jeg må gå ud fra, at ordren på de 30 Hunter-jets er afgivet under forudsætning af, at maskinerne skulle leveres i fejlfri stand. Er dette rigtigt, og har Englands luftfartsminister udtalt sig som refereret herhjemme, vil jeg gerne vide, hvordan den højtærede forsvarsminister da vil karak-